

اطلاع رسانی مباره بازداشت شدگان

کاهش خطر و هزینه بازداشت

زمستان ۱۴۰۲

فهرست

۱	مقدمه
۲	اطلاع‌رسانی چه ضرری برای سرکوب‌گران دارد؟
۴	اطلاع‌رسانی چه نفعی برای فرد بازداشتی دارد؟
۸	بهترین زمان برای اطلاع‌رسانی
۱۰	چه زمانی برای اطلاع‌رسانی درنگ کنیم؟
۱۱	مقدمات اطلاع‌رسانی
۱۳	چه اطلاعاتی را در زمان پخش خبر دستگیری باید بگوییم؟
۱۴	چه اطلاعاتی را در اختیار رسانه‌ها قرار ندهیم؟
۱۵	اگر مدتی از زمان بازداشت فرد می‌گذرد چه کنیم؟
۱۷	اطلاع‌رسانی صوتی و تصویری
۱۸	امن‌ترین راه اطلاع‌رسانی چیست؟

اطلاع‌رسانی

اطلاع‌رسانی درباره وضعیت شهروندان بازداشتی، یکی از چالش‌هایی است که خانواده‌ها و دوستان بازداشت‌شدگان با آن مواجه می‌شوند. در چه شرایطی اطلاع‌رسانی به نفع بازداشتی است و در چه شرایطی بهتر است کمی درنگ کنیم؟ چطور و از چه طریقی باید اطلاع‌رسانی کرد؟ منافع و مضرات اطلاع‌رسانی چیست؟ اینها سوالاتی هستند که در این راهنمایی به آن‌ها پاسخ داده شده است.

در اغلب موارد نهادهای امنیتی و مقامات دادسرا، خانواده‌های شهروندان بازداشتی را از اطلاع‌رسانی منع می‌کنند. روش آن‌ها برای ممانعت از اطلاع‌رسانی، معمولاً از طریق وعده‌دادن و یا تهدید کردن است. آن‌ها تلاش می‌کنند با گفتن جملاتی مانند «سکوت شما به نفع فرزندتان است»، «فرزنده شما به زودی آزاد می‌شود» و یا «اگر اطلاع‌رسانی کنید به اتهامات او اضافه خواهد شد»، خانواده‌ها را درباره اطلاع‌رسانی در مورد وضعیت فرد بازداشتی م RDD و یا از آن منصرف کنند. برخی از خانواده‌ها این وعده‌ها را می‌پذیرند و یا از ترس بدتر شدن وضعیت عزیز خود سکوت می‌کنند. اصرار نیروهای امنیتی بر سکوت خانواده‌ها نشان‌دهنده چیست؟ آیا این اصرار گواهی بر ضرورت اطلاع‌رسانی نیست؟

اطلاع‌رسانی چه ضروری برای سرکوب‌گران دارد؟

برای آنکه بدانیم اطلاع‌رسانی چه نفعی برای فرد بازداشتی دارد، در وله اول باید به این سوال پاسخ داد که اطلاع‌رسانی چه ضرری برای نهادهای امنیتی دارد و چرا آن‌ها تلاش می‌کنند خبر بازداشت‌شدن یک شهروند به جایی درز نکند؟

یک باور عمومی در ایران، از جمله میان فعالان حوزه‌های مختلف وجود دارد که حکومت، قوانین را به طور کلی اجرا نمی‌کند. هر چند این باور غالباً صحیح است، اما شیوه سرکوب در ایران ایجاد می‌کند که حکومت چارچوب‌های مشخصی برای دستگاه سرکوب خود داشته و از عناصر سرکوب‌گر انتظار داشته باشد بر اساس سیستمی از پیش برنامه‌ریزی شده عمل کنند. در واقع می‌توان نوع سرکوب در ایران را «سرکوب هوشمند» دانست و آن را در مقابل با «سرکوب افسارگسیخته» قرار داد. سرکوب هوشمند می‌تواند به اندازه سرکوب افسارگسیخته رعب‌آور و تاثیر گذار باشد، اما برخلاف آن، به گونه‌ای طراحی شده تا موثر و به هدف خود وفادار باشد و به عاملی علیه خود تبدیل نشود.

جمهوری اسلامی به درستی می‌داند که افسارگسیختگی سرکوب می‌تواند به واکنش گسترده داخلی و حتی بین‌المللی ختم شود. درست به دلیل همین واکنش‌های داخلی و بین‌المللی است که طراحان دستگاه سرکوب ترجیح می‌دهند تا حد ممکن در مسیرهای قابل کنترل‌تری مثل انگزدن، آزار و اذیت خانواده‌ها، بیکار کردن، محرومیت از تحصیل، بازکردن پرونده‌های قضایی متعدد، بازداشت‌های بدون شکنجه فیزیکی، شکنجه‌های فیزیکی بدون اثر ماندگار بر بدن زندانی، عدم ارائه خدمات درمانی به زندانی بیمار و... گام بردارند و مقاومت مخالفان را در سرکوبی روزمره، اما در بلندمدت، طاقت‌فرسا و ویران‌گر بشکند. سرکوبی که در خفا و بدون اطلاع‌رسانی انجام می‌شود، برای نهادهای سرکوب‌گر مطلوب‌تر است. یکی از اهداف سرکوب ایجاد ارعاب در جامعه و مشخصاً در بین فعالین سیاسی و اجتماعی است. اطلاع‌رسانی در مورد وضعیت بازداشت شدگان رخنه‌ای در این سیستم سرکوب هوشمند ایجاد می‌کند.

اطلاع‌رسانی چه نفعی برای فرد بازدیدشته‌ی از

● جلوگیری از ناپدید شدن قهری

در حکومت‌های خودکامه‌ای مانند جمهوری اسلامی ممکن است به موارد بسیاری برخورد کنیم که حتی دستگاه قضایی نیز مسئولیت بازداشت افراد را بر عهده نمی‌گیرد و فرد بازداشت شده از سوی نهادها و سازمان‌های حقوق بشری به عنوان فردی ناپدیدشده توسط حکومت تلقی می‌شود که اصطلاحاً به آن «ناپدیدشده‌گان قهری» می‌گویند. نهادهای حقوق بشر بین‌المللی این شیوه سرکوب را به عنوان یکی از روش‌های نقض حقوق بشر به رسمیت شناخته‌اند (به عنوان مثال به این گزارش سازمان عفو بین‌الملل توجه کنید که در آن از ناپدیدسازی قهری به عنوان معضلی جهانی یاد شده‌است). یکی از نمونه‌های ناپدیدسازی قهری، بازداشت سعید زینالی است که در جریان اعتراضات دانشجویی پس از حمله به کوی دانشگاه در تیر ۱۳۷۸ در منزل خود و در مقابل پدر و مادرش توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد و پس از آن هرگز خبری از وضعیت او بدست نیامد.

جمهوری اسلامی متأسفانه هنوز از این روش استفاده می‌کند. نمونه‌ای تازه‌تری از ناپدیدسازی قهری حمیدالله اربابی (معروف به عبیدالله) است که در تاریخ اول فروردین ۱۳۹۸ توسط نیروهای اداره اطلاعات در شهرستان نیکشهر در منزل خود بازداشت شد و مراجع قضایی هرگز مسئولیت دستگیری و ناپدید کردن او را بر عهده نگرفتند. در مواردی که بازداشت افراد به صورت خودسرانه توسط نهادهای امنیتی و بدون هیچ‌گونه حکم و دستور قضایی انجام می‌شود، احتمال ناپدیدسازی قهری بیشتر است. در چنین مواردی توصیه می‌شود بلافاصله پس از دستگیری برای اطلاع‌رسانی اقدام شود.

● ثبت‌شدن اسم فرد در نهادهای بین‌المللی و سازمان‌های حقوق‌بشری

از طریق اطلاع‌رسانی می‌توان هویت افراد بازداشت‌شده را برای نهادهای بین‌المللی و سازمان‌های حقوق‌بشری برجسته کرد تا این نهادها بتوانند برای روشن شدن وضعیت فرد بازداشت‌شده و نهایتاً آزادی او بر حکومت فشار وارد کنند. انتشار اخبار مربوط به بازداشت شهروندان، تاییدی بر نقض حقوق بشر در ایران است و می‌تواند در فرآیند پاسخگو کردن ناقضان حقوق بشر در محاکم قضایی صاحب صلاحیت، به عنوان اسنادی قابل اتكا استفاده شوند.

از سوی دیگر با انتشار هویت فرد بازداشت‌شده در رسانه‌های معتبر، امکان دریافت حمایت‌های بین‌المللی برای فرد بازداشت‌شده پس از آزادی بیشتر خواهد بود و او می‌تواند با استناد به اخباری که در زمان دستگیری‌اش منتشر شده، پس از آزادی از حمایت‌های بین‌المللی برخوردار شود.

● تفویض مسئولیت بازداشت شدگان به نهادهای امنیتی جمهوری اسلامی

اطلاع‌رسانی قبل از هر چیزی ثابت می‌کند که فرد بازداشت‌شده در اختیار نهادهای امنیتی است و هر اتفاق و بلایی او را تهدید کند، جمهوری اسلامی مسئول آن است.

در بسیاری از موارد اعتراضات خیابانی، افراد زیادی ناپدید می‌شوند و نهادهای امنیتی در غیاب اطلاع رسانی هیچگاه مسئولیت ناپدید شدن شان را به عهده نمی‌گیرند. در جریان خیزش ۱۴۰۱ شاهد کشته شدن افرادی زیر شکنجه بودیم که قبل از هیچ اطلاع‌رسانی در مورد بازداشت آنها صورت نگرفته بود. شادمان احمدی اهل دهگلان، هیمن آمان اهل بوکان، شهریار عادلی اهل سردشت و... مواردی از بازداشت‌شدگان کشته شده زیر شکنجه بودند.

● کاهش فشار بازجویی

متاسفانه بسیاری از احکام پروندهای سیاسی، تنها بر مبنای اعترافات غیرواقعی و اجباری افراد زیر فشار بازجویی صادر می‌شوند. تجربه فعالانی که سابقه دستگیری دارند، نشان می‌دهد که در بسیاری از موارد فشار شکنجه‌های جسمی و روانی بعد از اطلاع‌رسانی وسیع از روی فرد برداشته شده است چرا که اطلاع‌رسانی، دستگاه قضایی را در جایگاه پاسخ‌گویی به مردم و نهادهای بین‌المللی قرار می‌دهد و این فشار به صورت سلسله مراتبی به بازجو منتقل می‌شود. به این ترتیب میزان آزاری که بازجو می‌تواند به فرد بازداشتی و همچنین به خانواده او وارد کند، محدود می‌شود و در روند گرفتن اعتراف اجباری زیر شکنجه جسمی و روانی اختلال ایجاد خواهد شد. اگر زندانی در انزوای خبری قرار بگیرد، دست بازجو برای اعمال فشار و نقض حقوق اولیه زندانی بازتر خواهد بود.

● تسریع در روند رسیدگی به پرونده قضایی

یکی از راههایی که نیروهای امنیتی برای سرکوب فعالان استفاده می‌کنند، طولانی کردن روند رسیدگی به پرونده قضایی و تحت فشار قرار دادن فعالان با اثر فرسایشی درگیری بلندمدت با دستگاه قضایی است.

اطلاع‌رسانی می‌تواند به تسريع پروسه رسیدگی به پرونده کمک کرده و دستگاه قضایی را برای اجرای قوانینی که مهلت زمانی رسیدگی به پرونده را تعیین می‌کند، تحت فشار قرار دهد. تاکتیک بلا تکلیف نگهداشت فعالان در بازداشت موقت طولانی نیز می‌تواند با اطلاع‌رسانی گسترده بی‌اثر شده و منجر به تبدیل قرار بازداشت موقت به آزادی به قید وثیقه و یا کفالت شود. اطلاع‌رسانی همچنین می‌تواند در برخی از موارد منجر به کاهش حکم نهایی شود. پرونده خانواده قره حسنلو و محمد بروغنی از نمونه‌های بارز اثر مثبت اطلاع‌رسانی در کاهش حکم نهایی است.

● کاهش اثرات روانی منفی بر زندانی و خانواده

رودررویی با دستگاه سرکوب و تحمل فشارهای روانی که نهادهای امنیتی به خانواده‌ها و زندانیان وارد می‌کنند، یکی از چالش‌هایی است که فعالان و خانواده‌هایشان در مسیر مبارزه خود با آن مواجه می‌شوند. اطلاع‌رسانی می‌تواند احساس تعلق و همبستگی جامعه با خانواده‌ها را افزایش داده و اعتماد به نفس و امید آن‌ها را به آزادی عزیزانشان تقویت کند. این امر همچنین به تقویت روحیه زندانی در بند و حتی پس از آزادی او نیز کمک می‌کند. بسیاری از زندانیانی که از بازتاب انعکاس اخبار بازداشت خود در رسانه‌ها از طریق بازجو، زندان‌بان‌ها و یا دیگر زندانیان در روزهای بازداشت مطلع شده‌اند، اذعان کرده‌اند که توان تابآوری آن‌ها در بازجویی‌ها افزایش یافته و توانسته‌اند بر احساس تنها‌یی و درماندگی ناشی از اسارت در سلول انفرادی غلبه کنند. همچنین برخی از کسانی که از انتشار این اخبار پس از آزادی آگاه شده‌اند، توانسته‌اند فعالیت‌هایشان را پس از آزادی تقویت کنند و با پشتونه مردمی با قدرت بیشتری به مبارزه خود ادامه دهند.

بی‌تدرین زمان برای اطلاع‌رسانی

اطلاع‌رسانی هر لحظه و در هر زمانی از دستگیری، مهم و به نفع فرد بازداشت شده است و می‌تواند در کاهش فشارها و حتی کاهش حکم نهایی موثر باشد. با این وجود بر اساس تجربیات فعالین بازداشت شده موثرترین دوره برای اطلاع‌رسانی بازه‌ی بین بازداشت فرد تا پایان بازجویی و انتقال او از بازداشتگاه به زندان است. هر چند اطلاع‌رسانی در هر زمانی (به غیر از موارد خاص که در ادامه به آنها اشاره می‌کنیم) مفید است، اثرباری آن در این دوره بیشتر و به خصوص در روزهای اول بازداشت بیشینه است.

فعالانی که سابقه دستگیری دارند تاکید می‌کنند که بازجویان از شوک وارد شده به فرد بازداشتی در لحظه بازداشت استفاده کرده و پیش از آنکه او فرصت کند موقعیت خود را سنجیده و با محیط بازداشتگاه آشنا شود، بیشترین فشار را در ساعتها و روزهای اول به او وارد می‌کنند. در اغلب پروندها روند بازجویی بیش از یک ماه طول نمی‌کشد. بر اساس تجربیات بازداشت شدگان می‌توان گفت از آنجایی که معمولاً فشار روی زندانی در روزهای اول بیشتر است، لزوم اطلاع‌رسانی برای کاهش این فشار تا حد ممکن نیز بیشتر از هر زمان دیگری است.

از سوی دیگر اغلب رسانه‌ها و نهادهای حقوق بشری که می‌توانند در مورد وضعیت فرد بازداشت شده اطلاع‌رسانی کنند، به اخبار فوری علاقه‌مند هستند. وضعیت فردی که مثلا سه ماه است در بازداشت است، «خبر روز» یا «وضعیت فوری» تلقی نمی‌شود که اقدام یا اطلاع‌رسانی سریع را اقتضا کند. اما حتی اگر در زمان طلایی نیز اطلاع‌رسانی انجام نشود، بازهم توصیه می‌شود برای اطلاع‌رسانی در اولین فرصت ممکن اقدام شود.

چه زمانی برای اطلاع‌رسانی درنگ کنیم؟

در مواردی که بازداشت‌های گسترده خیابانی و به اصطلاح فلهای در اعتراضات سراسری اتفاق می‌افتد، بهتر است ۲۴ ساعت برای اطلاع‌رسانی صبر کنید. بسیاری از افرادی که در بازداشت‌های دسته‌جمعی در اعتراضات خیابانی دستگیر شده‌اند، در همان ۲۴ ساعت اول آزاد می‌شوند و در آینده نیز دادگاهی برای آنها برگزار نمی‌شود. توصیه به عدم اطلاع‌رسانی درباره این بازداشت‌ها از آن رو است که ممکن است توجه نیروهای امنیتی به فرد بازداشتی بیشتر شده و حساسیتی که در ابتدا وجود نداشته با اطلاع‌رسانی بیشتر شود. این در حالی است که بازداشت‌های وزارت اطلاعات و اطلاعات سپاه اغلب هدفمند است و با برنامه‌ریزی قبلی صورت می‌گیرد. فعالانی که سابقه دستگیری دارند توصیه می‌کنند در صورتی که بازداشت هدفمند باشد (با و یا بدون حکم قضایی، انفرادی و یا گروهی) لحظه‌ای در اطلاع‌رسانی درنگ نشود.

مفهوم اطلاع‌رسانی

فعالانی که احتمال بازداشت خود را می‌دهند بهتر است اقدامات زیر را قبل از دستگیر شدن انجام دهند:

- توصیه می‌شود جستجوی اینترنتی و مرور کوتاهی بر تجربه زندانیان سیاسی-عقیدتی و نظر آن‌ها در مورد اطلاع‌رسانی انجام دهید. مطالعه سرنوشت زندانیانی که خانواده‌ها به امید بهبودی شرایط، از اطلاع‌رسانی خودداری کرده بودند (محسن شکاری و پیمان گلوانی) می‌تواند به شما در تصمیم‌گیری کمک کند.
- به دقت در مورد احتمال دستگیری خود و شرایطی که در غیاب شما برای خانواده و دوستان ایجاد خواهد شد، فکر کنید. داشتن آمادگی ذهنی برای بازداشت، به شما کمک می‌کند همه شرایط احتمالی را در نظر بگیرید و به یک نتیجه قطعی درباره اطلاع‌رسانی یا عدم اطلاع‌رسانی در مورد بازداشت خود بعد از دستگیری برسید.

● اگر به این نتیجه رسیدید که رسانه‌ای کردن دستگیری احتمالی شما به نفع تان خواهد بود، با خانواده و دوستان خود در این‌باره به طور روشن صحبت کنید و به آن‌ها بگویید که می‌خواهید در صورت دستگیری، چگونه و ظرف چه مدتی درباره این موضوع اطلاع‌رسانی کنند.

● اگر صحبت با خانواده به هر دلیلی ممکن نیست، حتماً یک فرد معتمد را برای اطلاع‌رسانی آماده کنید و راهنمایی‌های لازم را به او ارائه دهید. می‌توانید برای اطلاعات بیشتر به بخش پشتیبان در جزوه فعالیت امن مراجعه کنید.

● این احتمال را در نظر بگیرید که پس از دستگیری، خانواده شما اطمینان یا پذیرش لازم را درباره صحبت‌های دوستان شما نداشته باشند و یا به دلیل فشار نهادهای امنیتی مایل به اطلاع‌رسانی نباشند. بنابراین بسیار مهم است که به طور کتبی، در هر جایی که صلاح می‌دانید، تکلیف موضوع اطلاع‌رسانی را پیش از بازداشت احتمالی خود روشن کنید. این می‌تواند یک برگه دست‌نوشته و امضاشده از سوی شما باشد که به امانت پیش شخص مطمئنی می‌گذارد و یا ایمیلی باشد که به یک یا دو نفر از دوستان مورد اعتمادتان، ترجیحاً در خارج از کشور ارسال می‌کنید. این اظهارنامه کتبی به دوستان شما این امکان را می‌دهد که حتی در صورت عدم موافقت خانواده یا تهدید اعضای خانواده به سکوت، بتوانند در مورد وضعیت شما اطلاع‌رسانی کنند.

چه اطلاعاتی را در زمان پخش خبر دستگیری پاید بگوییم؟

رسانه‌ها و فعالان حقوق بشری برای انتشار خبر دستگیری افراد به اطلاعات زیر نیاز دارند:

- نام و نام خانوادگی و دیگر مشخصات فردی از جمله سن، شغل و تحصیلات
- تاریخ و زمان بازداشت
- شهر محل دستگیری و مکان بازداشت (منزل، محل کار، خیابان و ...)
- نحوه بازداشت (ارائه حکم قضایی و یا عدم ارائه آن) و میزان خشونت اعمال شده در زمان دستگیری
- نام نهاد بازداشت‌کننده (وزارت اطلاعات، نیروی انتظامی، اطلاعات سپاه و ...)
- تصویر چهره فرد بازداشت شده
- سابقه دستگیری‌ها یا احضار قبلی

ممکن است همه این اطلاعات در اختیار شما نباشد و به عنوان مثال ندانید مسئول بازداشت فرد کدام نهاد است اما ضروری است مشخصات فردی و تاریخ و محل دستگیری را در اختیار رسانه‌ها قرار دهید تا آن‌ها از صحت خبر اطمینان حاصل کرده و خبر را منتشر کنند. بهتر است تا جای ممکن به جزئیات و حواشی بازداشت اشاره کنید. مواردی مانند تعداد ماموران در حین بازداشت، رفتار ماموران با اعضای خانواده، وسایل ضبط شده و دیگر اتفاقاتی همچون بازداشت خشونت آمیز، زخمی شدن به هنگام بازداشت و یا موارد مشابه که در لحظه دستگیری رخداده، می‌تواند مورد توجه رسانه‌ها قرار گیرد.

چه اطلاعاتی را در اختیار رسانه‌ها قرار نداشته باشیم؟

برای اطلاع‌رسانی درباره اشخاصی که سابقه دستگیری ندارند، بهتر است از پرداختن به نوع فعالیت او و دلیل بازداشت پرهیز کرد. چرا که ممکن است نهادهای امنیتی شهروندی را برای بازجویی درباره پرونده یک بازداشتی دیگر دستگیر کرده و اطلاعی از فعالیت‌های او نداشته باشند. با ارائه اطلاعات درباره نوع فعالیت‌هایی که عزیز شما انجام داده، ممکن است پرونده او را سنگین‌تر کنید. همچنین در انتشار خبر بهتر است هیچ‌گونه جهت‌گیری سیاسی نداشته و تمرکز را صرفا به اطلاع‌رسانی درباره وضعیت فرد بازداشتی قرار دهیم. تنها مواردی باید در اختیار رسانه‌های گذاشته شوند که جز فعالیت‌های علنی فرد بازداشت شده بوده‌اند.

اگر مدتی از زمان بازداشت فرد می‌گذرد چه کنیم؟

در مواردی که مدتی از بازداشت فرد می‌گذرد علاوه بر اطلاعاتی که در بالا ذکر شد، می‌توانید اطلاعات زیر را نیز در اختیار رسانه‌ها قرار دهید:

- مشخصات محل نگهداری فرد بازداشتی (بازداشتگاه و یا زندان در سلول انفرادی، قرنطینه و یا بند عمومی)
- برقراری و یا عدم برقراری تماس با خانواده و ملاقات حضوری
- وضعیت سلامت جسمی و روحی فرد بازداشتی
- نگهداری یا عدم نگهداری در کنار زندانیان جرایم خشن
- شرایط بهداشتی محل نگهداری
- میزان دسترسی فرد بازداشتی به خدمات درمانی
- مشخصات مقام‌های قضایی دخیل در پرونده (نام بازپرس، قاضی، دادستان و ...)
- وضعیت پرونده از نظر مراحل حقوقی (صدور کیفرخواست، دادگاه بدوى و ...)
- اتهاماتی که به طور رسمی و قانونی به او تفهیم شده
- میزان احکام صادر شده

● برخورد مسئولان زندان و مقامهای قضایی
● تجربیات فرد دستگیر شده در طول دوران بازداشت

یکی از نکات مهمی که برای افزایش اثرگذاری اطلاع‌رسانی نباید فراموش کرد، تداوم در انتشار اخبار مربوط به وضعیت فرد بازداشت‌شده است. می‌توان هر دو هفته یک‌بار و یا چند بار در ماه، درباره مواردی که در بالا ذکر شده اطلاع‌رسانی کرد. به عنوان مثال شما می‌توانید به طور مرتب درباره شرایط محل نگهداری، وضعیت او و پیشرفت پرونده در دستگاه قضایی و یا حتی بی‌خبری از فرد بازداشت شده اطلاعاتی را منتشر کنید.

اطلاع‌رسانی صوتی و تصویری

انتشار پیام‌های صوتی فرد بازداشت شده در مورد وضعیت او نیز می‌تواند تاثیر گذاری زیادی داشته باشد. علاوه بر این، فعالان توصیه می‌کنند اعضای خانواده فرد بازداشتی، پیام‌های صوتی و تصویری خود را درباره وضعیت فرد بازداشت شده در شبکه‌های اجتماعی منتشر کنند. انتشار این پیام‌های توافقی بر احساس همدردی مخاطبان اثر گذاشته و به انتشار هرچه بیشتر خبر بازداشت و در نتیجه فشار بیشتر بر حکومت کمک کند. اطلاع‌رسانی صوتی و تصویری درباره کسانی که در معرض خطر اعدام هستند و یا احکام سنگینی برایشان صادر شده، بلاfacله پس از صدور رای دادگاه بدوى و پیش از آنکه پرونده به مرحله بعدی (تجددنظر و دیوان عالی) برسد، شناس تغییر حکم و نجات زندانی را افزایش می‌دهد.

۱۰۱ میان راه اطلاع رسانی هستند

بهترین راه اطلاع‌رسانی درباره وضعیت فرد بازداشتی و یا زندانی از طریق رسانه‌هایی است که نهادهای امنیتی نسبت به آن حساس نیستند. یکی از راه‌های خبررسانی، گفتگو با رسانه‌های داخلی است. بسیاری از فعالین معتقدند رسانه‌های داخلی اخبار بازداشت و تعقیب قضایی فعالین سیاسی را به درستی پوشش نمی‌دهند. ممکن است شما نیز چنین برداشتی دارید می‌توانید سراغ این گزینه نروید. اما اگر به هر دلیلی حس می‌کنید شاید رسانه‌های داخلی بخواهند در مورد بازداشت فعل مرتبط با شما خبر رسانی بکنید، می‌توانید از این کanal خبر رسانی استفاده کنید. در نظر داشته باشید رجوع به این رسانه‌ها هزینه و خطری متوجه شما نمی‌کند.

همچنین صفحات اعضا خانواده و دوستان در شبکه‌های اجتماعی نیز یک راه امن برای اطلاع‌رسانی است. چرا که انتشار خبر بازداشت یک فرد، حتی در قوانین جمهوری اسلامی جرم نیست. اما ارتباط مستقیم با رسانه‌های خارج از کشور می‌تواند برای شما دردسرساز شود. بنابراین بهتر است در صورتی که با این رسانه‌ها ارتباط برقرار می‌کنید از آن‌ها بخواهید هویت شما را در زمان انتشار خبر پنهان نگه دارند و خبر را به نقل از یک منبع آگاه منتشر کنند.

به یاد داشته باشید که پخش خبر در فضای مجازی، الزاماً تغییری در وضعیت زندانی ایجاد نمی‌کند؛ بلکه این واکنش‌ها به اطلاع‌رسانی است که می‌تواند شرایط را تغییر دهد. بنابراین توصیه می‌شود خبر دستگیری را از راههای امنی، مانند ایمیل، سکرت‌چت تلگرام و یا سیگنال به فعالان شناخته‌شده حقوق‌بشری و رسانه‌های خارجی منتقل کنید.

نام تعدادی از نهادهایی که می‌توانید از طریق آنها در مورد بازداشت فعالین اطلاع‌رسانی کنید را در اینجا می‌توانید بیابید. نهادهایی که نامشان در این لیست آمدند جز شناخته شده‌تر مراجع برای اطلاع‌رسانی در مورد زندانیان هستند. توصیه ما این است که قبل از تماس با این نهادها با جستجوی بیشتر در مورد آنها اطلاعات بیشتری کسب کنید.

اطلس زندان‌های ایران

کردپا

شبکه حقوق بشر کردستان

رسانک

کمیته پیگیری وضعیت بازداشت‌شدگان

اتحادیه آزاد کارگران ایران

کمپین فعالین بلوچ

حال و ش

هرانا

۱۸ ماده

احراز

سازمان حقوق بشر کارون

کانون شوراهای صنفی معلمان

شوراهای صنفی دانشجویان کشور

۱۴۰۲ زمستان